

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19.01.1960, sp. zn. 2 Tz 1/60, ECLI:CZ:NS:1960:2.TZ.1.1960.1

Číslo: 24/1960

Právní věta:

Dodatkový trest nepřichází v úvahu, byl-li k mimořádnému opravnému prostředku zrušen rozsudek vyhlášený před dalším rozsudkem, jímž nebyl uložen trest dodatkový.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 19.01.1960

Spisová značka: 2 Tz 1/60

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest, Trest dodatkový

Předpisy: 86/1950 Sb. § 22
§ 177 64/1956 Sb. § 296

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Karlových Varech uznal obžalovaného rozsudkem ze dne 5. 6. 1958 vinným trestným činem násilí na veřejném činiteli podle § 177 odst. 1 písm. b) tr. zák., jehož se dopustil tím, že dne 23. 2. 1958 kolem 5. hodiny v souvislosti se zákrokem příslušníka VB chytil tohoto za krk a cloumal jím. Byl za to odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců. Krajský soud v Karlových Varech odvolání obžalovaného zamítl. Dne 30. září 1959 ke stížnosti odsouzeného byla povolena obnova a oba předchozí rozsudky byly zrušeny.

Nato byl obžalovaný rozsudkem lidového soudu v Karlových Varech ze dne 29. října 1959 ve spojení s rozsudkem krajského soudu v Karlových Varech ze dne 18. listopadu 1959 znovu uznán vinným trestným činem násilí na veřejném činiteli podle § 177 odst. 1 písm. b) tr. zák., jehož se dopustil dne 23. února 1958 jednáním shora uvedeným. Za to mu byl uložen dodatkový trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců nepodmíněně, jímž byl doplněn nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, uložený obžalovanému rozsudkem lidového soudu v Ostrově ze dne 22. ledna 1959 ve znění rozsudku krajského soudu v Karlových Varech.

Z odůvodnění:

Proti rozsudku krajského soudu ze dne 18. listopadu 1959 podal předseda Nejvyššího soudu ve lhůtě uvedené v § 296 odst. 3 tr. ř. stížnost pro porušení zákona s návrhem na zrušení napadeného rozsudku a uvedl mimo jiné, že krajský soud nesprávně uložil dodatkový trest.

Napadeným rozhodnutím byl porušen zákon.

Krajský soud nerozhodl správně o trestu, když uložil dodatkový trest. Řízení, které se vedlo a které skončilo napadeným rozsudkem bylo řízením po povolení obnovy a v řízení před obnovou dodatkový trest uložen nebyl.

V daném případě nebyl před povolením obnovy uložen dodatkový trest, neboť první rozsudek lidového soudu v Karlových Varech je ze dne 5. června 1958 a rozsudkem lidového soudu v Ostrově byl obžalovaný uznán vinným trestným činem podle § 210 odst. 2 tr. zák., který byl ukončen dne 15. října 1958, tedy v době po rozsudku z 5. června 1958, takže zde nebyl uznán vinným trestným činem, kterého se dopustil dříve než byl v první stolici vyhlášen odsuzující rozsudek o jiném jeho trestném činu.

Nešlo tu proto o souběh, nýbrž o recidivu. Ježto nešlo o souběh dvou trestných činů v původním řízení, nešlo o souběh ani v řízení po povolení obnovy a nebylo proto možno uložit dodatkový trest.

Krajský soud v odůvodnění výroku o trestu napadeného rozsudku uvedl, že nepřehlédl, že je třeba uložit trest ve formě dodatkového trestu tak, aby z hlediska účelu trestu vhodným způsobem doplnil trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců uložený obžalovanému dříve lidovým soudem v Ostrově v jiné trestní věci.

Podmínkou pro to, aby mohl být uložen dodatkový trest, je, že oba trestné činy byly spáchány v souběhu, tj. že mezi nimi nebyl vyhlášen odsuzující rozsudek pro některý z nich. Podle dosavadní judikatury ani zrušení pravomocného rozsudku o dřívějším trestném činu cestou mimořádného opravného prostředku neodstraňuje skutečnost, že před spácháním pozdějšího trestného činu byl vyhlášen odsuzující rozsudek o dřívějším trestném činu a že tato skutečnost i nadále brání souběhu mezi oběma trestnými činy, neboť pachatel přes varování prvním odsuzujícím rozsudkem se dopustil dalšího trestného činu, pro nějž pak byl znova odsouzen v řízení po mimořádném opravném prostředku.

Krajský soud proto tím, že uložil dodatkový trest v napadeném rozsudku, porušil zákon v ustanovení § 22 odst. 2 tr. zák.

Krajský soud bude muset nyní uložit samostatný trest a přitom musí uvážit řádně následky trestného činu, míru zavinění, polehčující a přitěžující okolnosti i osobu pachatele a k řádnému zjištění těchto okolností zejména pro posouzení recidivy a možnosti nápravy musí si vyžádat spisy o předchozím odsouzení obžalovaného a posoudit závažnost předchozích trestných činů, popřípadě vyžádat si novou zprávu o pověsti a o pracovní morálce obžalovaného.